

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(2254)

325. posiedzenie
Komisji Gospodarki Narodowej
w dniu 7 czerwca 2011 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (druk senacki nr 1230; druki sejmowe nr 3610 i 4176).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych (druk senacki nr 1231; druki sejmowe nr 1622, 3171 i 4186).

(Początek posiedzenia o godzinie 18 minut 22)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Jan Wyrowiński)

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Witam serdecznie przedstawicieli rządu w osobach pań dyrektor, jak rozumiem. Tak? Kto jest upoważniony do reprezentowania rządu?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę to powiedzieć do mikrofonu, bo już otworzyłem posiedzenie.

**Dyrektor Departamentu Gospodarki Przestrzennej
w Ministerstwie Infrastruktury**

Izolda Buzar:

Dysponuję upoważnieniem premiera do reprezentowania stanowiska rządu w sprawie druku nr 3610.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Pani dyrektor Izolda Buzar, tak? Bardzo mi miło.

Pan Błażej Korczak, Ministerstwo Infrastruktury, specjalista i pani Krystyna Łazutka, naczelnik wydziału w departamencie – bardzo serdecznie państwa witam.

Posła sprawozdawcy nie widzę, senatorów widzę, ale mam nadzieję, że za moment zobaczę ich więcej. Pani dyrektor, czy byłaby pani uprzejma...

(Głos z sali: Jeszcze jedna pani z ministerstwa.)

Jeszcze jedna pani z ministerstwa?

(Głos z sali: Zaraz przyjdzie, Panie Senatorze.)

Bardzo proszę panią dyrektor o parę słów tytułem wprowadzenia do tej ustawy.

**Dyrektor Departamentu Gospodarki Przestrzennej
w Ministerstwie Infrastruktury**

Izolda Buzar:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 lutego 2010 r. Trybunał Konstytucyjny w wyroku tym orzekł o niezgodności wymienionego przepisu z ustawą zasadniczą w zakresie, w jakim wzrost wartości nieruchomości odnosi się do faktycznego sposobu wykorzystania owej nieru-

chomości przed uchwaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w sytuacji, gdy jej przeznaczenie zostało w tym planie określone tak samo, jak w planie miejscowym uchwalonym przed dniem 1 stycznia 1995 r., który utracił moc z powodu upływu terminu wyznaczonego w art. 87 ust. 3 ustawy. Podstawą stwierdzenia niekonstytucyjności powołanego przepisu było zróżnicowanie sytuacji prawnej właścicieli nieruchomości położonych na obszarach, na których nowe plany miejscowe uchwalono już po wygaśnięciu planów, i tam, gdzie nowe plany miejscowe zastąpiły stare plany miejscowe jeszcze w trakcie ich obowiązywania. W efekcie to zróżnicowanie na niekorzyść obywatela nastąpiło tam, gdzie gmina nie wywiązała się ze swojego obowiązku uchwalenia nowych planów, czyli tam, gdzie nie ma aktywności planistycznej gminy.

Przedstawiony projekt rząd ocenił w swoim stanowisku pozytywnie, proponując drobną korektę, która całkowicie została uwzględniona w obecnie procedowanym projekcie zmiany ustawy. Chodzi mianowicie o dodanie po art. 37 ust. 1 zdanie drugie niniejszej ustawy sformułowania „w odniesieniu do wzrostu wartości nieruchomości”, a także pozostawienie w ostatnim zdaniu słów „wzrostu wartości nieruchomości” bez wyrazu „obniżenia”. Taka korekta była postulowana w związku z tym, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego był związany z wnioskiem i korekta nawiązuje do szerszego stanowiska Trybunału zawartego w uzasadnieniu. W ocenie rządu taka sama niekorzystna sytuacja mogłaby nastąpić w stosunku do odszkodowań, gdyż ustawa z 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym nie przewidywała analogicznych do tego, co ma miejsce obecnie, przepisów, czyli skutków finansowych uchwalenia planów miejscowych w sytuacji, gdy nastąpiła potencjalna utrata wartości nieruchomości. Właśnie z tym związany był ten postulat, żeby sformułowanie „obniżenia wartości nieruchomości” usunąć i żeby tu miała zastosowanie ogólna zasada z art. 37 ust. 1, inaczej gmina ponosiłaby bowiem konsekwencje, mimo że ówczesnie obowiązujące prawo nie dawało jej możliwości ustalania i pobierania opłaty planistycznej w przypadku wzrostu wartości nieruchomości.

Obecny tekst ustawy w wyniku prac komisji sejmowej uwzględniła całkowicie tę korektę zawartą w stanowisku rządu.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo za tę informację.

Przypomnę, że to była inicjatywa senacka, podjęta w ramach naszej misji realizowania wyroków Trybunału Konstytucyjnego.

Poproszę o opinię Biura Legislacyjnego.

**Ekspert do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Katarzyna Konieczko:**

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Tak jak zostało powiedziane, ustawa została uchwalona na skutek przedłożenia senackiego, w związku z tym nasze biuro nie zgłasza uwag.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

A te poprawki, które zostały zaproponowane przez Sejm, a o których mówiła Pani Dyrektor? Czy one też nie wzbudzają...

**Ekspert do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Katarzyna Konieczko:**

One też nie budzą naszych zastrzeżeń.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby w tej sprawie zabrać głos? Nie.

Chciałoby się postawić wniosek o przyjęcie tej ustawy bez poprawek, ale, no niestety, brakuje jeszcze dwóch senatorów.

Dlatego bardzo proszę, Panie Emilu, o akcję frekwencyjną.

A my tymczasem przystąpimy, jeżeli panowie senatorowie pozwolą, do rozpatrzenia punktu drugiego.

Pani Dyrektor, dziękuję bardzo. Panie oczywiście mogą pozostać...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze, oczywiście, proszę zawołać legislatora.

Witam bardzo serdecznie, jak zawsze, na posiedzeniu naszej komisji panią minister Henclewską wraz z towarzyszącymi jej pracownikami. Bardzo nam miło państwa gościć.

Bardzo proszę o przedstawienie racji, które przemawiają za potrzebą uchwalenia ustawy o zmianie ustawy o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych.

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
Grażyna Henclewska:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Ja bardzo krótko opowiem o historii prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw górniczych oraz przedsiębiorstw robót górniczych. Skąd się to prawo wzięło? Otóż to prawo powstało w wyniku postanowień układów zbiorowych pracy. Na początku zobowiązany do realizacji uprawnienia do bezpłatnego węgla w postaci deputatu, jak również w postaci ekwiwalentu pieniężnego, był pracodawca. To prawo stanowiło świadczenie związane ze stosunkiem pracy i ten obowiązek, jak powiedziałam, obciążał pracodawcę. W latach dziewięćdziesiątych następowały istotne modyfikacje w zakresie układów zbiorowych oraz obowiązków, które łączyły strony. W efekcie tych zmian przedsiębiorstwa zrezygnowały z deputatów i innych świadczeń przysługujących dotychczas pracownikom oraz emerytom i rencistom. W listopadzie 1998 r. została uchwalona ustawa o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz o szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych, i na podstawie tej ustawy obowiązek wypłaty ekwiwalentu z tytułu prawa do bezpłatnego węgla w przedsiębiorstwach likwidowanych został przejęty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i był finansowany z dotacji budżetowej przez Skarb Państwa. A przedsiębiorstwa czynne z branży górniczej finansowały uprawnienia wynikające z tych układów zbiorowych ze środków własnych. W 2001 r. ustawa o zmianie ustaw o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,

Prawo energetyczne itd. zmieniła art. 55 ustawy o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej i ograniczyła obowiązek wypłaty ekwiwalentu ze środków budżetowych jedynie do osób uprawnionych z kopalń całkowicie likwidowanych. Jak ustalił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 12 grudnia 2005 r., zmiana ta, pozbawiając część osób prawa do ekwiwalentu, naruszała normy konstytucyjne. Zatem celem kolejnej ustawy, z dnia 6 lipca 2007 r. o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych, było przywrócenie dotychczasowych uprawnień osobom ich pozbawionym. I w związku z tą ustawą do Sejmu wpłynęły dwa poselskie projekty zmian tej ustawy, o której mówiłam, z lipca 2007 r. Do obu projektów przekazane zostało stanowisko rządu. Pierwsze czytanie obu projektów odbyło się na posiedzeniu komisji gospodarki w styczniu 2011 r. i do dalszych prac wskazano jeden druk poselski. W trakcie prac zostało przyjęte sprawozdanie podkomisji na posiedzeniu połączonych komisji gospodarki i polityki społecznej i w niezmienionej postaci zostało ono przegłosowane przez Sejm 26 maja 2011 r. Treść przegłosowanej ustawy jest zgodna ze stanowiskami rządu, które były przygotowane do obu projektów ustawy.

Zmiany wprowadzone do ustawy przez Sejm dotyczą...

(Rozmowy na sali)

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Pani Minister, przepraszam.

Pani Dyrektor i Panie Senatorze Majkowski, jeżeli macie jakąś sprawę do uzgodnienia, to bardzo proszę to zrobić na korytarzu. Dobrze?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Rozumiem. To może wrócimy do tego później. Dobrze?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
Grażyna Henclewska:**

Główne zmiany dotyczyły tego, żeby wniosek składać jednorazowo, a nie co roku. A pozostałe zmiany porządkują harmonogram wypłat.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Nie ma jeszcze przedstawiciela Biura Legislacyjnego?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? To bardzo proszę.

Byliśmy przyzwyczajeni, że jak były omawiane kwestie dotyczące węgla, to była z nami pani minister Strzelec-Łobodzińska, a teraz już jest szefową Kompanii Węglowej. A pani minister w zastępstwie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak. Będzie nam pani minister brakowało, no ale cóż...

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Danuta Drypa:*
Przepraszam bardzo.)

Bardzo proszę.

Uprzejmie proszę o uwagi.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Danuta Drypa:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne w wyniku przeprowadzonej analizy ma zastrzeżenia do jednego artykułu, to jest art. 2, który ma charakter przepisów przejściowych. Ja postaram się w miarę syntetycznie wyjaśnić, na czym polegają te zastrzeżenia. Ponieważ treść... Celem przedmiotowej ustawy jest ułatwienie procedury związanej z przyznawaniem ekwiwalentu pieniężnego i, jak tu zostało zapewne wyjaśnione, chodzi o to, żeby osoby, które są uprawnione, nie musiały składać tego wniosku co roku, tylko...

(*Rozmowy na sali*)

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Przepraszam najmocniej.

Panie Senatorze Majkowski, no, naprawdę, wyjdźcie na korytarz. Dobra? Jeżeli sprawa jest ważna, to... Bardzo proszę, bo to trochę nam przeszkadza.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Danuta Drypa:**

A więc taki jest cel tej ustawy. Poza tym przedmiotowa ustawa zawiera harmonogram wypłat ekwiwalentu i w związku z tym posługuje się pojęciem pierwszego kwartału roku, w którym ma nastąpić wypłata. Tymczasem w przepisie przejściowym w art. 2 w ust. 1 jest mowa o tym, że do wniosków o wypłatę ekwiwalentu złożonych przed dniem 1 stycznia 2012 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. W związku z taką redakcją przepisu z ustawy nie wynika, że jakiegokolwiek wnioski mogą być składane w ciągu całego roku, tylko ustawodawca zmusza adresatów tej ustawy do składania tych wniosków do końca pierwszego kwartału. A poza tym, gdyby nawet można było w jakiś sposób składać te wnioski w ciągu całego roku, to należałoby stosować przepisy dotychczasowe. Czyli osoby, które byłyby objęte przedmiotową ustawą, nie mogłyby skorzystać z tego udogodnienia, jakie wprowadza zmiana.

I w związku z tym w opinii Biura należałoby wykreślić ust. 1 oraz – z uwagi na terminologię dotyczącą odcinków czasowych, jaką posługuje się ustawa – zmodyfikować w tym zakresie ust. 2, ponieważ cała zmiana polega również na tym, że w świetle dotychczasowych przepisów wnioski o wypłatę byłyby zgłaszane do końca pierwszego kwartału roku, w którym ekwiwalent miałby zostać wypłacony, tymczasem w wyniku wprowadzonej zmiany ten ekwiwalent ma być wypłacony po raz pierwszy, o czym jest mowa w obecnym brzmieniu ust. 4. Tak więc ten obecny ust. 2 w art. 2 ma na celu objęcie regulacją osób, które złożyły takie wnioski, na przykład, do końca pierwszego kwartału 2011 r. Ponieważ w ich przypadku byłby to wniosek złożony po raz pierwszy, w związku z tym mogłyby, korzystając z tej ustawy, nie składać już tych wniosków w następnych latach.

Mam nadzieję, że udało mi się to wyjaśnić. Dziękuję.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Bardzo proszę.

**Naczelnik Wydziału Finansowania Górnictwa
oraz Surowców Nieenergetycznych
w Departamencie Górnictwa w Ministerstwie Gospodarki
Anna Margis:**

Anna Margis, Ministerstwo Gospodarki.

Przepraszam, ja nie do końca zrozumiałam istotę tej poprawki czy też tej niezgodności, o której pani mówiła. Art. 2 pkt 1: „Do wniosków o wypłatę ekwiwalentu złożonych przed dniem 1 stycznia stosuje się przepisy dotychczasowe”. Chodzi nam o to, co w tym roku... W przypadku wniosków, które były składane w tym roku, ekwiwalenty praktycznie zostały już wypłacone. A więc ta ustawa miałaby faktyczne zastosowanie dopiero od roku przyszłego. I chodziło nam o to, żeby wszystkie osoby, które do tej pory już wnioski składały i miały wypłacany ten ekwiwalent, w następnych latach będą miały wypłacane ekwiwalenty na podstawie tego, co już się stało. Prawda? A osoby, które po raz pierwszy będą składały wniosek w przyszłym roku, muszą go złożyć tylko raz i następnie będą już wchodziły w ten tryb przewidziany w ustawie, czyli nie będą musiały ponownie składać tego wniosku. Ja nie bardzo rozumiem tłumaczenia pani...

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Bardzo proszę, Pani Mecenas.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Danuta Drypa:*
Spróbuję jeszcze raz to wyjaśnić.)

Proszę bardzo.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Danuta Drypa:**

Zgodnie z tym, co pani przed chwilą powiedziała...

Może najpierw powiem o tej regulacji, która została przyjęta w przedmiotowej ustawie. W art. 7 w ust. 4 jest mowa o tym, że wnioski o wypłatę ekwiwalentu składa się do końca pierwszego kwartału roku, w którym ekwiwalent ma zostać wypłacony po raz pierwszy. Obecnie mamy rok 2011, czyli zgodnie z przepisami taki wniosek o przyznanie ekwiwalentu, który będzie wypłacony w roku 2012, może być złożony do końca pierwszego kwartału 2012 r. Czyli to jeszcze nie ma miejsca, bo osoby, które są uprawnione do składania tego rodzaju wniosków, będą mogły je składać od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca pierwszego kwartału. A przepis ust. 7 mówi o tym, że w przypadku wypłaty przez ZUS ekwiwalentu na wniosek, o którym mowa w ust. 1–4 – czyli wniosku, jaki zostanie złożony po raz pierwszy – ekwiwalent w następnych latach wypłaca się bez konieczności składania kolejnych wniosków o jego wypłatę. Czyli mamy regulację, która tak naprawdę będzie dotyczyła wszystkich kwestii związanych z ekwiwalentem od 1 stycznia 2012 r. A w chwili obecnej mamy do czynienia taką sy-

tuację, że w przepisie ustawy zmienianej – chodzi o ust. 5 art. 7 – mówi się, że wnioski o wypłatę ekwiwalentu za dany okres zgłasza się do końca pierwszego kwartału roku, w którym ma nastąpić wypłata. Czyli wnioski o wypłaty, które mają być dokonane w roku 2011, w świetle tego przepisu zostały już złożone do końca pierwszego kwartału. I żeby również te osoby mogły skorzystać z tej ustawy, czyli żeby nie były zobowiązane do składania kolejnych wniosków, do tych osób ma zastosowanie zaproponowany przez państwa przepis przejściowy, zawarty w art. 2. Z uwagi na fakt, że te wnioski można składać tylko do końca pierwszego kwartału, pojęcie „wniosek złożony przed dniem 1 stycznia 2012 r.” jest mylące, bo po upływie pierwszego kwartału tych wniosków już nie można składać z mocy przepisów ustawy.

W związku z tym w opinii biura należałoby tak zmodyfikować... Ja zresztą zamieściłam propozycję zmiany tego przepisu. Może ją przytoczę, bo widzę, że państwo niestety nie mają opinii. Propozycja zmiany art. 2 polegałaby na wykreśleniu ust. 1 w tym artykule. Ten artykuł, bez ustępu, brzmiałby w ten sposób: „W przypadku wypłaty przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych ekwiwalentu na wniosek zgłoszony do końca pierwszego kwartału 2011 r. ekwiwalent w latach 2012–2015 wypłaca się bez konieczności złożenia kolejnych wniosków o jego wypłatę”. Chodzi o to, by osoby, które w tym roku złożyły już wnioski o wypłatę, na mocy tego przepisu nie były zmuszone do składania kolejnych wniosków w latach następnych. Dziękuję.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Bardzo proszę, przedstawiciel ZUS.

**Główny Specjalista w Departamencie Świadczeń Emerytalno-Rentowych
w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych
Dariusz Noszczak:**

Dariusz Noszczak, Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Przepis art. 2 ust. 1 w wersji uchwalonej przez Wysoką Izbę miał na celu zapobieżenie sytuacji, że nie dostanie ekwiwalentu osoba, która już składała takie wnioski wcześniej, czyli osoba, która składa wniosek nie po raz pierwszy, tylko, powiedzmy, już dwa, trzy razy w poprzednich latach zgłosiła wniosek o ekwiwalent, a w roku 2011 spóźniła się z tym wnioskiem, nie zgłosiła go do końca pierwszego kwartału i w tej chwili, już po wejściu w życie tej ustawy, domaga się wypłaty ekwiwalentu. Nam chodziło o wyjaśnienie tego rodzaju przypadków, kiedy nastąpiło spóźnienie ze zgłoszeniem wniosku. Taka osoba mogłaby się domagać wypłaty ekwiwalentu pomimo przekroczenia terminu. I taki był cel tego przepisu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Czyli chodzi o sytuację, gdy ktoś nie złożył wniosku do końca pierwszego kwartału, a mimo wszystko ten wniosek byłby również na mocy starych przepisów rozpatrywany. Tak?

**Główny Specjalista w Departamencie Świadczeń Emerytalno-Rentowych
w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych**

Dariusz Noszczak:

Nie. Taka osoba domagałaby się rozpatrzenia wniosku na mocy już nowych przepisów – tych, które zostały uchwalone.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Danuta Drypa:

Przepraszam. Pan powiedział, że to dotyczy wniosków, które nie zostały złożone. Tymczasem z art. 2 ust. 1 wynika, że chodzi tutaj o złożone wnioski o wypłatę ekwiwalentu. Tak więc jeżeli chodzi państwu o zawężenie kręgu tych osób, które z jakichś powodów nie złożyły wniosku, a chciałyby skorzystać z tego przepisu, to należałoby ten przepis zmodyfikować. Bo z jego literalnego brzmienia w obecnej wersji nie wynika, o jakie osoby chodzi. W tym przepisie jest mowa o wnioskach o wypłatę ekwiwalentu złożonych przed dniem 1 stycznia, czyli cały czas mówimy o wnioskach, które zostały złożone. No, nie wiem...

**Główny Specjalista w Departamencie Świadczeń Emerytalno-Rentowych
w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych**

Dariusz Noszczak:

No tak, ale to mogą być również wnioski złożone po terminie, czyli po upływie pierwszego kwartału.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Taka sytuacja jest możliwa, rozumiem. I te wnioski też są rozpatrywane? Mimo, że zostały złożone już po terminie?

**Główny Specjalista w Departamencie Świadczeń Emerytalno-Rentowych
w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych**

Dariusz Noszczak:

To znaczy, w świetle tego brzmienia przepisu, które pani tutaj zaproponowała, taki wniosek musiałby być rozpatrzony już na mocy nowych przepisów, pomimo tego, że został zgłoszony po terminie.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Rozumiem.

Moja propozycja jest następująca. Zgłoszę wniosek, żebyśmy przyjęli ustawę bez poprawek. Ale gdybyście państwo mogli jeszcze po posiedzeniu się skonsultować i być może te niejasności wyjaśnić, to można jutro w czasie obrad... To się znajdzie chyba w porządku obrad już tego posiedzenia... Może się państwo jeszcze skonsultują i wtedy my byśmy w czasie obrad zgłosili taką poprawkę. Dobrze?

Czy panowie senatorowie się zgadzają? Zgadzą się.

Szanowni Państwo, skoro nie ma więcej pytań – a nie ma – wróćmy jeszcze do punktu pierwszego.

Czy pan senator Majkowski chciałby, teraz już oficjalnie, zadać pytanie, czy też już wszystko wyjaśnił?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Słucham?

(Senator Krzysztof Majkowski: Może już głosujemy.)

Miał pan jakieś wątpliwości co do tej...

(Senator Krzysztof Majkowski: Już nie mam.)

Już nie ma pan wątpliwości.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Aha, zostały wyjaśnione w rozmowie, no, nie do końca kularowej.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę mówić do mikrofonu.

Senator Krzysztof Majkowski:

Panie Przewodniczący, te nasze ciche rozmowy z paniami dotyczyły być może nie do końca kwestii poprawki, którą dzisiaj rozpatrujemy. Tak że nie upieram się przy tym, żeby to koniecznie dzisiaj wyjaśniać.

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Rozumiem.

Zatem stawiam wniosek o to, abyśmy przyjęli bez poprawek ustawę o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tego wniosku? (7)

Dziękuję.

Stwierdzam, że ustawa została zaaprobowana przez komisję jednomyślnie.

Proponuję, aby senatorem sprawozdawcą był nasz specjalista od spraw samorządowych, pan senator Jurcewicz.

(Senator Stanisław Jurcewicz: Bardzo dziękuję za wyróżnienie.)

Czy są inne propozycje? Nie ma innych propozycji. Zatem ta sprawa jest zamknięta.

Bardzo dziękuję pani dyrektor i przepraszam za, może trochę obcesowe, uwagi ...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Była pani w sytuacji przymusu, bo senator pytał, w związku z tym...

Teraz przechodzimy do drugiego punktu.

Czy pani mecenas chciałaby powiedzieć mi coś jeszcze na ucho? Nie.

Dobrze, zatem stawiam wniosek...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

A, oczywiście, oczywiście.

Pan senator Gruszka. Bardzo proszę.

Senator Tadeusz Gruszka:

Ja mam pytanie do przedstawiciela ZUS. Czy jeśli chodzi o wypłaty za lata 2006–2007, które miały być zrealizowane w 2010 r., ta sprawa jest już zamknięta? Tak?

**Główny Specjalista w Departamencie Świadczeń Emerytalno-Rentowych
w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych**

Dariusz Noszczak:

Tak, Panie Senatorze. Wyplata ekwiwalentu została zrealizowana zgodnie z harmonogramem, który przewiduje ustawa.

Senator Tadeusz Gruszka:

To w związku z tym mam pytanie do legislatora: czy ma sens ujmowanie w ustawie zadań, które zostały wykonane?

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Danuta Drypa:

Ja powiem tak, skoro te wypłaty zostały wykonane, to nie powinno ich tu być w tym harmonogramie, bo to może być mylące. No, to brzdzi po prostu, że się tak nieładnie wyrażę...

(Senator Tadeusz Gruszka: No właśnie, ja nie widzę sensu...)

No, ale to...

(Senator Tadeusz Gruszka: Dobrze, już się nie czepiam.)

Przewodniczący Jan Wyrowiński:

Nie czepia się pan senator. Ale może się jeszcze przyczepić w trakcie posiedzenia. A znając aktywność poprawkową pana senatora, nie można tego wykluczyć.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ja w tej chwili stawiam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto z panów senatorów jest za tym wnioskiem? (7)

Dziękuję.

Stwierdzam, że komisja poparła ten wniosek jednomyślnie.

Teraz jeżeli chodzi o senatora sprawozdawcę, to mamy do wyboru pana senatora Motyczkę – z racji właściwości terytorialnej – albo senatora Gruszkę. Ewentualnie jakiegoś innego senatora...

(Głos z sali: Senator Motyczka.)

Pan senator Motyczka? Widzę, że jest niezbyt chętny.

Czy pan senator Gruszka zgodziłby się być sprawozdawcą? Panie Senatorze?

(Senator Tadeusz Gruszka: Aczkolwiek nie zgadzam się z...)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Czyli pan senator nie będzie sprawozdawcą?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Może pan być sprawozdawcą.

Nie ma sprzeciwu? Nie ma. Zatem pan senator Gruszka będzie sprawozdawcą.

Bardzo dziękuję pani minister i towarzyszącym jej osobom.

Bardzo dziękuję pani mecenas. Jeżeli byłyby tutaj jeszcze jakieś wątpliwości, to proszę to wyjaśnić.

Panowie Senatorowie, dziękuję bardzo za udział w posiedzeniu.
Przypominam, że za dziesięć minut rozpoczynamy połączenie, tfu ... (*wesołość na sali*) ...posiedzenie wspólne z komisją rolnictwa.
Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 51)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851